

Mor Modest Prats, un vers lliure eclesial

Dg, 30/03/2014 per Catalunya Religió

(Jordi Llisterra- CR) No deu ser casual que fos el primer capellà que es va ordenar al bisbat de Girona després de la convocatòria de Vaticà II, el 1959. La dinàmica conciliar en l'àmbit eclesial, i la dedicació a la llengua i la cultura catalana han estat els dos [eixos vitals](#) de **Modest Prats** que [ha mort](#) aquest dissabte a [Girona](#).

La seva veu ronca i la seva contundència verbal, il·lustrava com sempre havia estat un vers lliure dins del clergat català. Gran erudit, abrandat defensor de la llengua catalana, i crític amb la dinàmica eclesial dels darrers anys, com recollia en aquesta extensa [entrevista biogràfica](#) del 2009 a la revista *L'Avenç*.

Nascut a Castelló d'Empúries el 1936, va estudiar al Seminari de Girona, es va llicenciar en Romàniques a la Universitat de Barcelona i va completar estudis a la Universitat Pontifícia Lateranense de Roma i a l'Institut Catòlic de París.

La seva tasca docent la va desenvolupar paral·lelament a l'actual Universitat de Girona fins la seva jubilació el 2002 i al Seminari de Girona. Aquesta doble vessant docent, també la combinava amb una doble dedicació a la recerca i l'estudi filològic, amb la vida pastoral com a sacerdot a la parròquia del petit municipi de Medinyà. *Història de la llengua catalana* és una de les seves obres principals i que marquen el seu reconeixement com a filòleg.

Compromès en la defensa de la llengua catalana, dins i fora de l'Església, també es va preocupar de les qüestions socials. El 1969 va ser multat pel governador civil de Girona per una homilia contra unes detencions a Barcelona. En aquell moment, i quan li volien impedir la entrada a la Universitat, va trobar la protecció de l'aleshores bisbe de Girona **Narcís Jubany**. La bona relació amb el seu successor, el bisbe **Jaume Camprodon**, li va permetre continuar combinant la seva doble militància eclesial i cultural. També va impulsar el secretariat diocesà de Justícia i Pau de Girona, del que en va ser delegat del 1975 a 1981.

Dins de l'àmbit eclesial el 1995 va ser un dels participants de Concili Provincial Tarraconense per designació episcopal. Coincidint amb aquesta represa de la tradició conciliar a Catalunya, va promoure l'edició de l'estudi *Política lingüística de l'Església catalana*. En la introducció posava de manifest la imbricació del seu treball filològic amb la dimensió eclesial. Hi explicava que "difícilment arribarem a tenir una versió pausable de la complexitat de la nostra història lingüística si no estudiem el paper que l'Església i va tenir i que hi pot tenir encara"

El 1981 va ser el primer delegat del Serveis Territorials de Girona del Departament de Cultura i va participar en l'el·laboració del Pacte Cultural durant la repressa de la Generalitat. Era membre de l'Institut d'Estudis Catalans i el 2004 va rebre la Creu de Sant Jordi.

El 2002 es va jubilar de la docència universitària i des de llavors va ser rector de la parròquia de santa Susanna del Mercadal de Girona. Els darrers anys, ja malalt, havia rebut diversos [homenatges](#) i se'l va reconèixer amb la [publicació](#) de *Les homilies de Medinyà*.

Actualment residia a la residència sacerdotal Bisbe Sivilla de Girona on va morir dissabte. La missa exequial tindrà lloc a l'església de Santa Susanna del Mercadal de Girona aquest dilluns 31 de març a les 11 del matí.

Fotografia: [L'Avenç](#).